

pligt, skal man opføre sig som hæderlige Mænd, og saa grove Forseelser som dem, der her have været fremdragne, bør selvfølgelig straffes og straffes strengt. Jeg anbefaler med disse Ord mine Meningsfæller at stemme for det Forslag om Overgang til Dagsorden, som er fremsat af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), idet jeg fuldt ud kan slutte mig dertil.

Martin Madsen: Jeg vil først takke den ærede Forsvarsminister, fordi han har erklæret at ville fremlægge Akterne. Det vilde vel være for meget at forlange, at de bleve trykte. Det er jo undertiden vanskeligt at læse det skrevne, og det er min Overbevisning, at Sagen er af den Betydning og det Omfang, at mange vilde sætte Pris paa at komme til Bunds i den, idet jeg ogsaa gaar ud fra, at det er hele Tingets ligesom Forespørgernes Ønske at gøre Ret og Skel og komme til Bunds i denne Sag.

Med Hensyn til Dagsordenen vil jeg for mit personlige Vedkommende anbefale mine Meningsfæller at stemme for den, idet det jo er i god Overensstemmelse med den Stilling, vi indtog i 1893, da Bojsens Forslag var fremme, hvortil jeg paa alle Hovedpunkter kunde slutte mig, om end jeg ikke i det hele var tilfreds dermed. Jeg opfordrer derfor til at stemme for Dagsordenen.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) fremhævede i Begyndelsen af sin Tale, at disse tre dømt Husarer ikke havde opført sig saaledes, at det kunde fremkalde større Sympati her i Tinget. Han nævnte forskellige Strafforseelser, som de havde gjort sig skyldige i efter Krigsministerens Oplæsning. Men gaar man nu til Bunds i disse Forseelser, vil det vise sig, at adskillige af dem ikke ere saa gruppvækkende, som de tage sig ud, naar de læses op i den officøse Form. Disse officielle Udtryk ville jo kun sige, at disse Folk have „brændt den af“. Naar de have absenteret sig ad ulovlig Vej, vil det jo i flere Tilfælde rimeligvis kun sige, at de om Aftenen ere sprunget over det samme Plankeværk, som Underofficererne hver Aften springe over. Gaa vi lidt nøjere ind paa disse Enkeltheder, vilde det maaske slet ikke være saa slemt i almindelig daglig Tale, som det former sig, naar man udtrykker det paa den officøse Maade. Men det ærede Medlem for Assens endte ogsaa med at erkende, at Aand og

Tone paa Gardehusarkasernen ikke var, som den skulde være, og det er jo sikkert ogsaa blevet konstateret under denne Behandling. Men saa maa vi ogsaa lægge en Del af Ansvaret for de meniges Forseelser netop der, hvor den ærede Ordfører for Forespørgerne slog paa, at den burde lægges, nemlig paa hele det militære Væsen, den Aand og den Maade, hvorpaa Ledelsen udøves her hjemme. Der maa vi lægge en Del af Ansvaret, naar vi ville være retfærdige.

Den højtærede Konsejlspræsident og Forsvarsminister talte med megen og sikkert god og ægte Forargelse over Drikkeriet og den overdrevne Nydelse af Spiritus, og det er gaaet mig ganske som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at det glæder os Afholdsmænd i høj Grad (Afbrydelse) — ja jeg er ogsaa Afholdsmænd — naar Kampen om Spiritusnydelsen forkynnes ogsaa fra højere Steder, men det vilde alligevel — synes jeg — være noget mere menneskeligt tiltalende, om Forargelsen ikke gav sig saa stærke Udtryk samtidig med, at man ikke selv altid gør, hvad man formaar for at bekæmpe Spiritusnydelsen i vort Samfund.

Den højtærede Krigsminister talte ligesom med Haan i Stemmen med stor Forargelse om det, disse fire Soldater havde drukket, nemlig, hvis jeg ikke hørte fejl, 1½ Pot Brændevin og 3 Pægle Bitter; det lød meget slemt og er det ogsaa, beværes vel! Men naar man undersøger denne Sag nærmere, saa bliver det ganske vist ikke saa lidt til hver, hvis de have drukket op, men det er nu ikke sikkert, og ikke konstateret; formodentlig have de kun haft saa meget paa Bordet. Men selv om de havde drukket det altsammen, 2¼ Pot, vel sagtens 8 Gr. Brændevin, saa have vi daglig rigelige Eksempler paa højeste Steder, der maa opfordre dem til at drikke rigtig til Pægls. Jeg erindrer om de mange Festligheder, vi have haft her i København i den sidste Uge, og hvori ogsaa Ministrene have deltaget, vistnok i dem allesammen. Og jeg kan med en i saadanne Spørgsmaal saa autentisk Kilde som den højtærede Justitsministers Organ, meddele, hvad der er blevet drukket. Lad mig f. Eks. tage den Fest, Rigsdagens Formænd gjorde forleden Tirsdag her i København. Der var Dagen i Forvejen stort kongeligt Taffel; desværre undlader Justitsministerens Organ, der ellers er saa vel underrettet og saa omhyggelig paa disse Omraader, at meddele, hvilke Vine der blev drukket ved det kongelige